

Šimon: Tomu neuvěříš...

Máma: Co zas? Mám se bát?

Š: Ani ne.

Š: Táborákem to včera neskončilo...

Š: Skoro už jsme lezli do pelechu, když někdo buší na dveře. Na TY dveře, chápeš?

M: Návštěva z minulosti?

Š: Přesně. Vesničan, že za jejich vesnicí má doupě vlk a ohrožuje je. Co ti to připomíná?

M: Běhá mi mráz po zádech... Ale nešli jste tam, nekrotili jste vlka, že ne?

Š: Nezapomeň, že jsme pověřený Centrálním Mozkem a Světovou Radou Bezpečnosti. Šli, krotili...

Š: Šli jsme po dvojicích, některý se teda báli dost, ale šli všichni... Kus za vesnicí měl fakt doupě, vrčel na nás a cenil zuby. Bylo to hrozivý. Ale když jsme ho pohladili, tak se zklidnil...

M: Vy jste blázni. A co vedoucí, proč někdo nezasáhne, mají za vás přece zodpovědnost, ne?!

Š: No to si vyříd' s nima. Každopádně když jsme ho zkrotili, šli jsme dál. Ale tam nás zastavil další vesničan a ukázal nám světlo v lese. Bylo to velký. Tak jsme se tam vydali všichni najednou, pro jistotu. A uprostřed stál...

M: František z Assisi.

Š: Ten taky. Ale hlavně.... Vánoční... stromeček. 😊😊😊😊😊😊 (FOTKY)

M: To si děláš srandu?

Š: Ne. Byl tam i živej betlém s Marií, Josefem, jesličkama, vůl, osel, tři králové... A pod stromečkem dárky. 😊 Pro každýho. 😊 Knížka. Zas bude co číst. Zpívali jsme koledy a jedli cukroví. 😊 V červenci..

M: To je něco, teda...

Š: No, bylo to super. Jsem fakt zvědavěj, co se tady na tom táboře ještě stane. 😊